

သန္တပိုင်းပုဒ်ဖြတ်,ပုဒ်စပ်နှင့်ပြယုဂ်အနက်များ

၁။ ယသိန္ဒြိယာနိ (ယဿ+ဣန္ဒြိယာနိ) > ယဿ- အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၏ ၊ ဣန္ဒြိယာနိ- ဣန္ဒြေတို့သည်၊ သမထံ- ငြိမ်သက် တည်ကြည်ခြင်းသို့၊ ဂတာနိ- ရောက်ကုန်၏။

၂။ နော ဟေတံ (နောဟိ+ ဧတံ) > ဘန္တေ- အရှင်ဘုရား၊ ဧတံ- ဤသို့ ငါ့ဥစ္စာဟု တဏှာဖြင့် ယူခြင်းသည်၊ နောဟိ- မသင့်ပါ။

၃။ သမေတာ ယသ္မာ (သမေတု+အာယသ္မာ) > အာယသ္မာ- အရှင်ဘုရားသည်၊ သံဃေန- သံဃာနှင့်၊ သမေတု- အယူသီလ ညီမျှသောအဖြစ်သို့၊ ရောက်စေပါလော။

၄။ စတ္တာရော မေ (စတ္တာရော+ဣမေ) > ဘိက္ခဝေ- ရဟန်းတို့၊ စတ္တာရော- လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေဓမ္မာ- ဤတရားတို့သည်။

၅။ ကိန္နုမာဝ (ကိန္နု+ဣမာဝ) > ဣမာဝ- ဤဘိက္ခုနီမတို့သည်သာလျှင်၊ သမဏိယော ကိန္နု- ရဟန်းမတို့တွဲလော။

၆။ ပဉ္စိန္ဒြိယာနိ (ပဉ္စ+ဣန္ဒြိယာနိ) > ဣန္ဒြိယာနိ- ဣန္ဒြေတို့သည်၊ ပဉ္စ- ငါးပါးတို့တည်း။

၇။ တယဿု (တယော+အဿု) > တယော- သုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မာ- တရားတို့သည်၊ ဇဟိတာ- စွန့်အပ်ကုန်သည်၊ အဿု (ဘဝန္တိ)- ဖြစ်ကုန်၏။

၈။ နောပေတိ (န+ဥပေတိ) > ဝေဒဂူ- ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သင်္ချိ- ပုထုဇဉ်အရေအတွက်သို့၊ နောပေတိ- န ဥပေတိ- မရောက်။

၉။ ဗန္ဓုဿေဝ (ဗန္ဓုဿ+ဣဝ) > ဗန္ဓုဿ- ဆွေမျိုး၏ ၊ သမာဂမော ဣဝ- ပေါင်းသင်းခြင်းကဲ့သို့။

၁၀။ တထူပမံ (တထာ+ဥပမံ) > တထူပမံ- တထာဥပမံ- ထိုတောအုပ်လျှင် ဥပမာရှိသော၊ ဓမ္မဝရံ- တရားတော်မြတ်ကို၊ အဒေသယိ- ဟောတော်မူပြီ။

၁၁။ သဒ္ဓိဓ (သဒ္ဓါ+က္ကဓ) > က္ကဓ- ဤလောက၌၊ ပုရိသဿ- ယောကျ်ား၏ ၊ သေဋ္ဌ- မြတ်သော၊ ဝိတ္တံ- ဥစ္စာကား၊ သဒ္ဓါ- သဒ္ဓါတရားတည်း။

၁၂။ စူဘယံ (စ+ဥဘယံ) > အာဂါရေဟိ စ- လူတို့နှင့်၎င်း၊ အနာဂါရေဟိ စ- ရဟန်းတို့နှင့်၎င်း၊ ဥဘယံ- ဥဘယေဟိ- နှစ်ပါးစုံသောသူတို့နှင့်၊ အသံသဋ္ဌ- မရောနှောထသော။

၁၃။ ပဉ္စဟုပါလိ (ပဉ္စဟိ+ဥပါလိ) > ဥပါလိ- ဥပါလိ၊ ပဉ္စဟိ- ငါးပါးကုန်သော၊ အင်္ဂေဟိ- အင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော- ပြည့်စုံသောရဟန်းသည်။

၁၄။ နတ္ထညံ (နတ္ထိ+အညံ) > အညံ- တစ်ပါးသော၊ ကိဉ္စိ- တစ်စုံတစ်ခုသည်၊ နတ္ထိ- မရှိ။

၁၅။ ကိဿူဓ (ကိဿု+က္ကဓ) > က္ကဓ- ဤလောက၌၊ ပုရိသဿ- ယောကျ်ား၏ ၊ သေဋ္ဌ- မြတ်သော၊ ဝိတ္တံ- ဥစ္စာကား၊ ကိဿု- အဘယ်ပါနည်း။

၁၆။ သာဓူတိ (သာဓု+က္ကတိ) > သာဓူတိ- သာဓု က္ကတိ- ကောင်းပြီဟု၊ ပဋိဿုဏိတွာ- ဝန်ခံ၍။

၁၇။ မျာယံ (မေ+အယံ) > မေ- ငါဘုရားသည်၊ အဓိဂတော- ရအပ်၊ သိအပ်သော၊ အယံ ဓမ္မော- ဤသစ္စာလေးပါးတရားသည်၊ ခေါ- စင်စစ်၊ (ဂမ္ဘီရော- နက်နဲ၏)။

၁၈။ တျာဟံ (တေ+အဟံ) > တေ- သင့်အား၊ အဟံ- ငါသည်၊ ဧဝံ- ဤသို့၊ ဝဒေယျံ- ဆိုရာ၏။

၁၉။ တျာဿ (တေ+အဿ) > တေ- ထိုအာသဝေါတရားတို့ကို၊ အဿ- ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပဟိနာ- ပယ်အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ- ဖြစ်ကုန်၏။

၂၀။ နေနာဂတာ (နေ+အနာဂတာ) > နေ- ထိုကုန်သည်တို့သည်၊ အနာဂတာ- မလာကုန်၊ က္ကတိ- ဤစကားကို လူများဆို၏။

၂၁။ နေတ္ထ (နေ+ဧတ္ထ) > နေ- ထိုကုန်သည်တို့သည်၊ ဧတ္ထ- ဤအရပ်သို့၊ အာဂတာ- လာကုန်။

၂၂။ အထဒ္ဓဿ (အထ ခေါ+ အဿ) > အထ ခေါ- ထိုအခါ၌၊ အဿ- ထိုသူအား။

၂၃။ သွဿ (သော+အဿ) > အဿ- ထိုသူအား၊ သော- ထိုသဘောတရားသည်၊ ဟောတိ- ဖြစ်၏။

၂၄။ ဗဟ္တာဗာဓော (ဗဟု+အာဗာဓော) > ဗဟု- များစွာသော၊ အာဗာဓော- အနာရောဂါသည်၊ အတ္ထိ- ရှိ၏။

၂၅။ ဝတ္ထေတ္ထ (ဝတ္ထု+ဧတ္ထ) > ဧတ္ထ- ဤအရပ်၌၊ ဝတ္ထု- တည်နေရာမြေကို၊ နိစ္စံ- အမြဲ၊ ဝိဟိတံ- စီရင်အပ်ပြီ။

၂၆။ စက္ခုပါယမာဂစ္ဆတိ (စက္ခု+အာပါထံ+အာဂစ္ဆတိ) > စက္ခု အာပါထံ- စက္ခုအားရှေးရှုထင်ခြင်းသို့၊ အာဂစ္ဆတိ- ရောက်လာ၏။

၂၇။ ဣစ္စေတံ (ဣတိ+ဧတံ) > ဣစ္စေတံ= ဣတိ ဧတံ- ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ကုသလံ- ကောင်း၏။

၂၈။ ပစ္စုတ္တရိတွာ (ပတိ+ဥတ္တရိတွာ) > ပစ္စုတ္တရိတွာ=ပတိဥတ္တရိတွာ- တစ်ဖန်ကူး၍၊ ပစ္စာဟရတိ= ပတိ အာဟရတိ- တစ်ဖန်ဆောင်၏။

၂၉။ ဧကမိဒါဟံ (ဧကံ+ဣမံ+အဟံ) > ဘိက္ခဝေ- ရဟန်းတို့၊ ဣမံ- ဤအရပ်၌၊ အဟံ- ငါဘုရားသည်၊ ဧကံ- တစ်ခုသော၊ သမယံ- အခါ၌)

၃၀။ ဣဓေဝ (ဣမံ+ဧဝ) > ဣဓေဝ- ဤအရပ်၌သာလျှင်၊ မရဏံ- သေခြင်းသည်၊ ဘဝိဿတိ- ဖြစ်လတ္တံ့။

၃၁။ သာဟု (သာဓု)

၃၂။ ဒဿနမရိယာနံ (ဒဿနံ+အရိယာနံ) > အရိယာနံ- အရိယာတို့ကို၊ ဒဿနံ- တွေ့မြင်ရခြင်းသည်၊ သာဟု သာဓု- ကောင်း၏။

၃၃။ သုဂတော (သုဂဒေါ) > စကားကောင်းကို ဆိုတတ်သောဘုရား။

၃၄။ ဒုက္ကဋ္ဌံ (ဒုက္ကတံ) > မကောင်းသဖြင့် ပြုအပ်၏။

၃၅။ ဂန္ဓဗ္ဗော (ဂန္ဓဗ္ဗော) > အမိဝမ်းတိုက်သို့ ရောက်ထိုက်သူ။

၃၆။ အတြဇော (အတ္တဇော) > မိမိမှဖြစ်သောသား။

၃၇။ ကုလူပကော (ကုလူပဂေါ) > အိမ်သို့ အမြဲကပ်တတ်သောရဟန်း။

၃၈။ မဟာသာလော (မဟာသာရော) > များသောဥစ္စာနှစ်ရှိသူ။

၃၉။ ဂဝဇော (ဂဝယော) > နွားနောက်သတ္တဝါ (တောနွား)

၄၀။ ကုဗ္ဗတော (ကုဝ္ဘတော) > ပြုတတ်သူအား၊ ၏။

၄၁။ သကေ (သယေ) > မိမိဥစ္စာတို့ကို။

၄၂။ နိယံ (နိဇံ) > နိယံ=နိဇံ- မိမိကိုမှီ၍ဖြစ်သော၊ ပုတ္တံ- သားကို။

၄၃။ နိယကော (နိယတော) > မြဲ၏။

၄၄။ ဘစ္စော (ဘတ္တော) > သူခစား။

၄၅။ နိပ္ပတ္တိ (နိပ္ပတ္တိ) > ဖြစ်ခြင်း။

၄၆။ နိက္ခမတိ (နိက္ခမတိ) > ထွက်သွား၏။

၄၇။ ပဋိသန္ဓာရဝုဉ္ဇယ (ပဋိသန္ဓာရဝုတ္တိ+အဿ) > ပဋိသန္ဓာရဝုတ္တိ- စေ့စပ်သောအားဖြင့်ဖြစ်ခြင်း (အသက်မွေးခြင်းသည်)၊ အဿ- ဖြစ်ရာ၏။

၄၈။ နဒျာသန္ဓော (နဒီ+အာသန္ဓော) > နဒီ အာသန္ဓော- မြစ်၏အနီး။

၄၈။ သဗ္ဗာဝိတျာနုဘူယတေ (သဗ္ဗာဝိတ္တိ+အနုဘူယတေ) > သဗ္ဗာ- ခပ်သိမ်းသော၊ ဝိတ္တိ- စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ အနုဘူယတေ- ခံစားအပ်၏။

၄၉။ ပဉ္စဟင်္ဂေဟိ (ပဉ္စဟိ+အင်္ဂေဟိ) > ပဉ္စဟိ- ငါးပါးကုန်သော၊ အင်္ဂေဟိ- အင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော- ပြည့်စုံတော်မူသည်။

၅၀။ မုတ္တစာဂီ အနုဒ္ဓတော (မုတ္တစာဂီ+အနုဒ္ဓတော) > မုတ္တစာဂီ- လွတ်လွတ်စွန့်ကြဲခြင်း ရှိသောသူသည်၊ အနုဒ္ဓတော- မတုန်လှုပ်။

၅၁။ ယထရိဝံ (ယထာ+ဧဝံ) > ယထာ ဧဝံ- အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်သာလျှင်၊ သဗ္ဗံ- အလုံးစုံသော၊ ဝသုဓာတလဉ္စ- မြေအပြင်သည်လည်း၊ အတ္ထိ- ရှိ၏။

၅၂။ တထရိဝံ (တထာ+ဧဝံ) > တထာ ဧဝံ- ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်သာလျှင်၊ ဂုဏဝါ- ဂုဏ်ရှိသောသူကို၊ သုပူဇနီယော- ကောင်းစွာပူဇော်အပ်၏။

၅၃။ မနော ပုဗ္ဗင်္ဂမာ (မနော+ပုဗ္ဗင်္ဂမာ) > ဓမ္မာ- ဝေဒနာစသော စေတသိက်ခန္ဓာတရားသုံးပါးတို့သည်၊ မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာ- ဝိညာဏက္ခန္ဓာသာလျှင် ပြဋ္ဌာန်းခြင်းရှိကုန်၏။

၅၄။ ပမာဒေါ မစ္စုနော (ပမာဒေါ+မစ္စုနော) > ပမာဒေါ- မေလျော့ခြင်းသည်၊ မစ္စုနော- အဖန်ဖန်သေရခြင်း၏ ၊
ပဒံ- အကြောင်းတည်း။

၅၅။ တိဇ္ဈော ပါရဂုံတော အဟု (တိဇ္ဈော+ပါရဂုံတော အဟု) > တိဇ္ဈော- ကူးမြောက်ပြီးသောသူသည်၊
ပါရဂုံတော- ကမ်းတစ်ဖက်သို့ရောက်သည်၊ အဟု- ဖြစ်ပြီ။

၅၆။ ကော ဣမံ (ကော+ဣမံ) > ကော- အဘယ်သူသည်၊ ဣမံ ပထဝီ- ဤအတ္တဘောတည်းဟူသော
မြေကြီးကို၊ ဝိစေဿတိ- စိစစ်နိုင်မည်နည်း။

၅၇။ အပ္ပဿုတာယံ (အပ္ပဿုတော+အယံ) > အပ္ပဿုတော- အကြားအမြင်မရှိသော၊ အယံ ပုရိသော-
ဤယောကျ်ားတည်းသည်၊ ဗလိဗဒ္ဓေါ- နွားလားကဲ့သို့၊ ဇီရတိ- ကြီးရင့်ရ၏။

၅၈။ သမ္မာဓမ္မံ (သမ္မ+ဓမ္မံ)

၅၉။ မုနိစရေ (မုနိ+စရေ) > သမ္မဓမ္မံ- ကောင်းသောတရားကို၊ ဝိပဿတော- အထူးသိမြင်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဧဝံ-
ဤပျားပိတုန်းအတူ၊ ဂါမေ- ရွာ၌၊ မုနိ မုနိ- ရဟန်းသည်၊ စရေ- ကျင့်ရာ၏။

၆၀။ ခန္တိပရမံ (ခန္တိ+ပရမံ) > တိတိက္ခာ- သည်းခံခြင်းလက္ခဏာရှိသော၊ ခန္တိ ခန္တိ- သည်းခံခြင်းသည်၊ ပရမံ-
မွန်မြတ်သော၊ တပေါ- အကျင့်တည်း။

၆၁။ ဘောဝါဒိနာမ (ဘောဝါဒီ+နာမ) > သော- ထိုပုဏ္ဏားသည်၊ ဘောဝါဒိနာမ- ဘောဘောဟု
ဆိုလေ့ရှိသူမည်သည်၊ ဟောတိ- ဖြစ်၏။

၆၂။ ယထာဘာဝိ ဂုဏေန (ယထာဘာဝီ+ဂုဏေန) > သော- ထိုသူသည်၊ ဂုဏေန- ဂုဏ်ကျေးဇူးကြောင့်၊
ယထာဘာဝိ- ယထာဘာဝီမည်၏။

၆၃။ ဇီဝိတမပ္ပမာယု (ဇီဝိတံ+အပ္ပံ+အာယု) > ဇီဝိတံ- ဇီဝိတဟုဆိုအပ်သော၊ အပ္ပံ- အနည်းငယ်သော၊ အာယု-
အသက်ကို၊ ဥပနီယတိ- မရဏသို့ရောက်အောင် ပို့ဆောင်အပ်၏။

၆၄။ သ သီလဝါ (သော+သီလဝါ) > သော- ထိုသူသည်၊ သီလဝါ- သီလရှိသူတည်း။

၆၅။ သ ပညဝါ (သော+ပညဝါ) > သော- ထိုသူသည်၊ ပညဝါ- ပညာရှိသူတည်း။

၆၆။ သေ ဓမ္မော (သော+ဓမ္မော) > သော ဓမ္မော- ဤသဘောသည်၊ သန္တနော- ရှေး၌ဖြစ်သော ထုံးစံတည်း။

၆၇။ သ မာနကာမောပိ (သော+ မာနကာမောပိ) > သော- ထိုသူသည်၊ မာနကာမောပိ- မြတ်နိုးခြင်းကို အလိုရှိသည်လည်း၊ ဘဝေယျ- ဖြစ်ရာ၏။

၆၈။ သ ဝေ (သော+ဝေ) > သော မုနိ- ထိုရဟန်းသည်၊ ဝေ- စင်စစ်၊ ဇာတိဘယံ- ဇာတိဘေးကို၊ အဒဿိ- ရှုပြီ။

၆၉။ ဣဓပ္ပမာဒေါ (ဣဓ+ပမာဒေါ) > ဣဓ- ဤလောက၌၊ ဇန္တုနော- သတ္တဝါဟုဆိုအပ်သော၊ ပုရိသဿ- ယောကျ်ား၏၊ ပမာဒေါ- မေ့လျော့ခြင်းသည်။

၇၀။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ (ပ+ဇ္ဇံ) > ပဗ္ဗဇ္ဇံ- ရဟန်းဖြစ်ပုံကို၊ ကိတ္တယိဿာမိ- ပြောပြပေအံ့။

၇၁။ စာတုဒ္ဒသိ (စာတု+ဒသိ) > စာတုဒ္ဒသိ- ၁၄ ရက်မြောက်သော နေ့၌၎င်း၊ ပဉ္စဒသိ- ၁၅ ရက်မြောက်သောနေ့၌၎င်း၊ စန္ဒေါ- လသည်၊ အဘိက္ကန္တတရော- အလွန်နှစ်လိုဖွယ်ရှိ၏။

၇၂။ အဘိက္ကန္တတရော (အဘိ+က္ကန္တတရော)

၇၃။ ဣဓ မောဒတိ (ဣဓ+မောဒတိ) > ဣဓ- ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌၊ မောဒတိ- မွေ့လျော်ရ၏။

၇၄။ ပေစ္စ မောဒတိ (ပေစ္စ+မောဒတိ) > ပေစ္စ- တမလွန်ဘဝ၌၊ မောဒတိ- မွေ့လျော်ရ၏။

၇၅။ စဇ္ဈနပ္ပလော (စ+ဈာန+ပလော) > သေဝ စ- ဤတရားသည်သာလျှင်တည်း၊ ဈာနပ္ပလော- ဈာန်ဟူသောအကျိုးရှိ၏။

၇၆။ ယတြဋ္ဌိတံ (ယတြ+ဋ္ဌိတံ) > ယတြ- အကြင်အရပ်၌၊ ဋ္ဌိတံ- တည်သူကို၊ မစ္စ- သေမင်းသည်၊ နပ္ပသဟေယျ- မလွှမ်းမိုးနိုင်ရာ။

၇၇။ မုဒ္ဒနိဋ္ဌိတော (မုဒ္ဒနိ+ဋ္ဌိတော) > သေလေ- ကျောက်အတိပြီးသော၊ ပဗ္ဗတမုဒ္ဒနိ- တောင်ထိပ်၌၊ ဋ္ဌိတော ယထာ- တည်သူကဲ့သို့။

၇၈။ စတ္တာရိဋ္ဌာနာနိ (စတ္တာရိ+ဋ္ဌာနာနိ) > ပမတ္တော- မေ့လျော့ပေါ့ဖျင်းသော၊ နရော- လူသည်၊ စတ္တာရိ- လေးပါးကုန်သော၊ ဋ္ဌာနာနိ- ဆင်းရဲခြင်း၏အကြောင်းတို့သို့၊ အာပဇ္ဇတိ- ရောက်၏။

၇၉။ ဧဝံဝုတ္တေ (ဧဝံ+ဝုတ္တေ) > ဧဝံ- ဤသို့၊ ဝုတ္တေ- ဆိုအပ်သော။

၈၀။ တံ သာဓူတိ (တံ+သာဓူတိ) > တံ- ထိုစကားကို၊ သာဓူတိ- ကောင်းပြီဟူ၍၊ ပဋိဿုဏိတွာ- ဝန်ခံ၍။

၈၁။ တန္နိစ္စုတံ (တံ+နိစ္စုတံ) > တံ- ထိုနိဗ္ဗာန်သည်၊ နိစ္စုတံ- ရွှေ့လျော့ပျက်စီးခြင်းမရှိ။

၈၂။ ဓမ္မဉ္စရေ (ဓမ္မံ+စရေ) > သုစရိတံ- ကောင်းစွာကျင့်အပ်သော၊ ဓမ္မံ-တရားကို၊ (သုစရိတံ ဓမ္မံ- သုစရိုက်တရားကို) စရေ- ကျင့်ရာ၏။

၈၃။ စိရပ္ပဝါသီ (စိရံ+ပဝါသီ) > စိရံ ပဝါသီ- ကြာမြင့်စွာကွဲကွာနေသော၊ ပရိသံ- ယောကျ်ားကို။

၈၄။ သန္တန္တဿ (သန္တံ+တဿ) > တဿ- ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏ ၊ မနံ- စိတ်နှလုံးသည်၊ သန္တံ- ငြိမ်းအေးသည်၊ ဟောတိ- ဖြစ်၏။

၈၅။ တကာရုဏိကံ (တံ+ကာရုဏိကံ) > ကာရုဏိကံ- သနားခြင်းရှိသော၊ တံ- ထိုသူကို။

၈၆။ ဧဝံခေါ (ဧဝံ+ခေါ) > ဘိက္ခဝေ- ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ ခေါ- ဤသို့သာလျှင်၊ သိက္ခတဗ္ဗံ- ကျင့်အပ်၏။

၈၇။ ပုဂ္ဂလံ (ပုဂ္ဂံ+အံ) > ပုဂ္ဂလံ- ပုဂ္ဂိုလ်ကို။

၈၈။ ပစ္စတ္တညေဝ (ပစ္စတ္တံ+ဧဝ) > ပစ္စတ္တံ ဧဝ- အသီးအခြားသာလျှင် ဝါ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်၊ ပရိနိဗ္ဗာရိဿာမိ- ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုအံ့။

၈၉။ တညေဝတ္ထ (တံ+ဧဝ+ဧတ္ထ) > ဧတ္ထ- ဤသင်မေးသောအချက်၌၊ တံ ဧဝ- သင့်ကိုသာလျှင်၊ ပဋိပစ္စိဿာမိ- ပြန်မေးအံ့။

၉၀။ ဧဝံဟိ (ဧဝံ+ဟိ) > ဘိက္ခဝေ- ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ ဟိ- ဤသို့သာလျှင်၊ ဝေါ- သင်တို့သည်၊ သိက္ခတဗ္ဗံ- သင်အပ်,ကျင့်အပ်၏။

၉၁။ တဉ္စိ (တံ+ဟိ) > တဿ- ထိုသူ၏ ၊ တံ ဟိ- ထိုစကားသည်သာလျှင်၊ မုဿ- ချွတ်ယွင်းသည်၊ ဟောတိ- ဖြစ်၏။

၉၂။ ဧဝမေတံ (ဧဝံ+ဧတံ) > ဧဝံ- ဤသို့၊ ဧတံ- ဤ (လာဘ်ရကြောင်း၊ နိဗ္ဗာန်ရကြောင်း အကျင့်နှစ်ပါး) အကြောင်းကို၊ အဘိညာ- ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍။

၉၃။ သညောဂေါ (သံ+ယောဂေါ) > ယှဉ်ခြင်း။

၉၄။ သညုတ္တံ (သံ+ယုတ္တံ) > ယုဉ်ခြင်း။

၉၅။ တမဟံ (တံ+အဟံ) > တံ- ထိုသူကို၊ ဗြာဟ္မဏံ- ဗြာဟ္မဏဟူ၍၊ အဟံ- ငါဘုရားသည်၊ ဗြူမိ- ဟောတော်မူ၏။

၉၆။ တေဒဝေါစ (တေံ+အဝေါစ) > တေံ- ဤစကားကို၊ အဝေါစ- မိန့်ဆိုပြီ။

၉၇။ န ယိမဿ (န+ဣမဿ) > ဣမဿ- ဤသူအား၊ ဝိဇ္ဇာ- အတတ်ပညာသည်၊ န- မရှိ။

၉၈။ ယထယိဒံ (ယထာ+ဣဒံ) > ဣဒံစိတ္တံ ယထာ- ဤစိတ်ကဲ့သို့။

၉၉။ လဟု မေဿတိ (လဟု+ဧဿတိ) > တေ- သင်၏၊ သိတ္တာ- ကိလေသာရေဝန်ကို ပက်သွန်းပြီးသော အတ္တဘောလှေသည်၊ လဟု- လျင်မြန်စွာ၊ ဧဿတိ- နိဗ္ဗာန်ထုတ်ချောက် ရောက်ရလတ္တံ့။

၁၀၀။ ဂရု မေဿတိ (ဂရု+ဧဿတိ) > တေ- သင်၏၊ အသိတ္တာ- ကိလေသာရေဝန်ကို မပက်သွန်းရသေးသော အတ္တဘောလှေသည်၊ ဂရု- လေးစွာ ဝါ နှေးစွာ၊ ဧဿတိ- ရောက်ရလတ္တံ့။

၁၀၁။ ကသာမိဝ (ကသာ+ဣဝ) > ဘဒြေ- ကောင်းသော၊ အသော- မြင်းအာဇာနည်သည်၊ ကသာ- ကြိမ်လုံးမှ၊ အပဗောဓေတိ ဣဝ- ဖဲကြဉ်ရှောင်ခွာသိလိမ္မာသကဲ့သို့။

၁၀၂။ သမ္မဒညာ (သမ္မာ+အညာ) > သမ္မာ- ကောင်းစွာ၊ အညာ-အညာယ- သိ၍၊ ဝိမုတ္တာနံ- ကိလေသာမှ လွတ်ကုန်သောသူတို့အား။

၁၀၃။ မနသာ ဒညာ (မနသာ+အညာ) > မနသာ- စိတ်ဖြင့်၊ အညာ- သိ၍၊ ဝိမုတ္တာနံ- ကိလေသာမှ လွတ်ကုန်သောသူတို့အား။

၁၀၄။ အတ္တဒတ္ထမဘိညာယ (အတ္တ+အတ္ထံ+အဘိညာယ) > အတ္တ အတ္ထံ- ကိုယ့်အကျိုးစီးပွားကို၊ အဘိညာယ- ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍။

၁၀၅။ စိရံ နာယတိ (စိရံ+အာယတိ) > စိရံ- ကြာမြင့်မှ၊ အာယတိ- လာ၏။

၁၀၆။ ဣတော နာယတိ (ဣတော+အာယတိ) > ဤတော- ဤအခါမှ၊ အာယတိ- နောင်ကာလ၌။

၁၀၇။ ယသ္မာတိဟ (ယသ္မာ+က္ကဟ) > ဘိက္ခဝေ- ရဟန်းတို့၊ ယသ္မာ- အကြင်ကြောင့်၊ ဣဟ- ဤသာသနာတော်၌။

၁၀၈။ တသ္မာတိဟ (တသ္မာ+က္ကဟ) > ဘိက္ခဝေ- ရဟန်းတို့၊ တသ္မာ- ထိုကြောင့်၊ ဣဟ- ဤသာသနာတော်၌။

၁၀၉။ အဇ္ဇတဂ္ဂေ (အဇ္ဇ+အဂ္ဂေ) > အဇ္ဇ အဂ္ဂေ- ယနေ့မှစ၍၊ ပါဏုပေတံ- အသက်ရှည်သမျှကာလပတ်လုံး။

၁၁၀။ သတ္တိရေဝ (သတ္တိ+ဧဝ) > သတ္တိ ဧဝ- သူတော်ကောင်းတို့နှင့်သာလျှင်၊ သမာသေထ- ပေါင်းဖော်ရာ၏။

၁၁၁။ သာသပေါရိဝ (သာသပေါ+က္ကဝ) > အာရဂ္ဂေ- အပ်ဖျား၌၊ သာသပေါ က္ကဝ- မုန်ညှင်းစေကဲ့သို့။

၁၁၂။ ဆဠာဘိညာ (ဆ+အဘိညာ) > ဆ အဘိညာ- ၆ ပါးသောအဘိညာဉ်တို့။

၁၁၃။ သဠာယတနံ (ဆ+အာယနံ) > ဆ အာယတနံ- ၆ ပါးသော အာယတနံ။

၁၁၄။ အတိပ္ပဂေါ ခေါ (အတိပ္ပ+ခေါ) > တာဝ- ရှေးဦးစွာ၊ သာဝတ္ထိယံ- သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ ပိဏ္ဏာယ- ဆွမ်းအလို့ငှာ၊ စရိတုံ- ကြွသွားခြင်းငှာ၊ အတိပ္ပခေါ- အလွန်စောသေးသည်သာတည်း။

၁၁၅။ ပရောသဟသံ (ပရ+သဟသံ) > ပရသဟသံ- တစ်ထောင်ထက်အလွန်။

၁၁၆။ စက္ခံ ဥဒပါဒိ (စက္ခ+ဥဒပါဒိ) > စက္ခံ- ပညာမျက်စိသည်၊ ဥဒပါဒိ- ထင်ရှားဖြစ်လာပြီ။

၁၁၇။ အဝံသိရော (အဝ+သိရော) > အဝသိရော- အောက်သို့ညွတ်သောဦးခေါင်းရှိ၏။

၁၁၈။ ယာဝဠိမ (ယာဝ+စ+ဣမ) > ဘိက္ခဝေ- ရဟန်းတို့၊ ယာဝ စ အတိဝိယ- အလွန်အကဲသာလျှင်၊ ဣမ- ဤသင်္ခါရတရားတို့၌၊ ပုရိမဇာတိ- ရှေးဘဝကို၊ သရာမိ- အောက်မေ့၏။

၁၁၉။ ပုရိမဇာတိ (ပုရိမ+ဇာတိ) > ပုရိမဇာတိ- ရှေးဘဝကို၊ သရာမိ- အောက်မေ့၏။

၁၂၀။ အဏုထူလာနိ (အဏု+ထူလာနိ) > အဏုထူလာနိ- ငယ်ငယ်ကြီးကြီးဖြစ်ကုန်သော၊ ပါပါနိ- မကောင်းမှုတို့ကို၊ သဗ္ဗသော- အချင်းခပ်သိမ်း၊ သမေတိ- ငြိမ်းစေနိုင်၏။

၁၂၁။ မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာ ဓမ္မာ (မနော ပုဗ္ဗ+ဂမာ ဓမ္မာ) > ဓမ္မာ- ဝေဒနာစသော စေတသိက်ခန္ဓာတရားသုံးပါးတို့သည်၊ မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာ- ဝိညာဏက္ခန္ဓာသာလျှင် ပြဋ္ဌာန်းခြင်းရှိကုန်၏။

၁၂၂။ ပစေဿတိ (ဝိစေဿတိ) > ရွေးချယ်နိုင်လတ္တံ့။

၁၂၃။ တာသာဟံ (တာသံ+အဟံ) > အဟံ- ငါသည်၊ တာသံ- ထိုရဟန်းမိန်းမတို့၏၊ သန္တိကေ- အထံ၌၊ ဝိဒ္ဓနံ- ပညာရှိတို့ထက်၊ အဂ္ဂံ ကူတိ- မြတ်၏ဟူ၍။

၁၂၄။ ဝိဒ္ဓနဂ္ဂမိတိ (ဝိဒ္ဓနံ+အဂ္ဂံ+ကူတိ)

၁၂၅။ အဟမေဝ (အဟံ+ဧဝ) > အဟံ ဧဝ- ငါသည်သာလျှင်၊ ဗာလော နူန- မိုက်သလော။

၁၂၆။ ဧတမတ္ထံ (ဧတံ+အတ္ထံ) > ဧတံ အတ္ထံ- ဤအနက်ကို၊ ဝိဒိတွာန- သိ၍။

၁၂၇။ အရိယသစ္စာနဒဿနံ (အရိယသစ္စာနံ+ဒဿနံ) > အရိယသစ္စာနံ- အရိယသစ္စာတို့ကို၊ ဒဿနံ- သိမြင်ရခြင်း။

၁၂၈။ ဗုဒ္ဓါနသာသနံ (ဗုဒ္ဓါနံ+သာသနံ) > ဗုဒ္ဓါနံ- ဘုရားရှင်တို့၏၊ သာသနံ- အဆုံးအမတော်တည်း။

၁၂၉။ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ (ဧတံ မင်္ဂလံ+ဥတ္တမံ) > ဧတံ- ဤတရားသည်၊ ဥတ္တမံ- မြတ်သော၊ မင်္ဂလံ- မင်္ဂလာမည်၏။

၁၃၀။ အဘိနန္ဒန္တိ (အဘနန္ဒံ+ကူတိ) > ဘာသိတံ- ဟောတော်မူအပ်သောစကားကို၊ အဘိနန္ဒံ- အလွန်နှစ်သက်ကုန်ပြီ၊ ကူတိ- ဤတွင်အပြီးတည်း။

၁၃၁။ ဥတ္တတ္တံဝ (ဥတ္တတ္တံ+ကူဝ) > ဥတ္တတ္တံဝ- လှော်ပြီး ဦးပြီးသော ရွှေကဲ့သို့။

၁၃၂။ ယထာဗီဇံဝ (ယထာဗီဇံ+ကူဝ) > ယထာ ဗီဇံဝ- အကြင်အကြင်မျိုးစေ့ကဲ့သို့။

၁၃၃။ ယထာဓညံဝ (ယထာဓညံ+ကူဝ) > ယထာ ဓညံဝ- အကြင်အကြင်စပါးကဲ့သို့။

၁၃၄။ ဧဝံသ (ဧဝံ+အဿ) > ဧဝံ- ဤသို့၊ အဿ- ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ တေ အာသဝါ- ထိုအာသဝေါတရားတို့သည်။

၁၃၅။ ပုပ္ဖံသာ (ပုပ္ဖံ+အဿာ) > အဿာ- ထိုမိန်းမအား၊ ပုပ္ဖံ- ဥတုပန်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ- ဖြစ်ပြီ။

၁၃၆။ ဧဝမဿ (ဧဝံ+အဿ) > ဧဝံ- ဤသို့၊ ဝစနီယော- ဆိုအပ်သည်၊ အဿ- ဖြစ်ရာ၏။

၁၃၇။ ဝိဒ္ဓနဂ္ဂမိတိ (ဝိဒ္ဓနံ+အဂ္ဂံ+ကူတိ) > ဝိဒ္ဓနံ- ပညာရှိတို့ထက်၊ အဂ္ဂံကူတိ- မြတ်၏ဟူ၍။

၁၃၈။ အဂ္ဂာဂါရံ (အဂ္ဂိ+အာဂါရံ) > အဂ္ဂာဂါရံ- မီးတင်းကုပ်။

၁၃၉။ ပုထဂေဝ (ပုထ+ေဝ) > ပုထေဝ- အရိယာတို့မှ အသီးအခြားသာတည်း။

၁၄၀။ ပဂေဝ (ပါ+ ေဝ) > ပါေဝ- ရှေးဦးကပင်၊ ဂုတ္တိ- ဖြစ်ခြင်းသည်၊ အဿ- ဖြစ်ရာ၏။

၁၄၁။ အပ္ပဒီရိတံ (အဘိ+ဥဒီရိတံ) > အလွန်ဆိုအပ်၏။

၁၄၂။ အပ္ပဂ္ဂစ္ဆတိ (အဘိ+ဥဂ္ဂစ္ဆတိ) > ပျံ့နှံ့၍တက်၏။

၁၄၃။ အဇ္ဈောကာသေ (အဓိ+ဩကာသေ) > ဟင်းလင်းအပြင် လွင်တီးခေါင်၌။

၁၄၄။ အဇ္ဈာဂမာ (အဓိ+အာဂမာ) > လွန်စွာလာပြီ။

၁၄၅။ အဘိစ္ဆိတံ (အဘိ+ဣစ္ဆိတံ) > အလွန်အလိုရှိအပ်၏။

၁၄၆။ အဓိရိတံ (အဓိ+ဤရိတံ) > အလွန်ဆိုအပ်၏။

၁၄၇။ အပ္ပိရိတံ (အဘိ+ဤရိတံ) > လွှမ်းမိုး၍ဆိုအပ်ပြီ။

၁၄၈။ အဇ္ဈိဏမုတ္တော (အဓိ+ဣဏမုတ္တော) > လွန်စွာကြွေးမြီမှ လွတ်ကင်း၏။

၁၄၉။ အတိသိဂဏော (အတိ+ဣသိဂဏော) > အလွန်များသောရသေ့အပေါင်း။

၁၅၀။ အတိရိတံ (အတိ+ဤရိတံ) > လွန်စွာဆိုအပ်၏။

၁၅၁။ ပဋ္ဌဂ္ဂိ (ပတိ+အဂ္ဂိ) > ပတိ အဂ္ဂိ- မီးကြိုးကို၊ ဒါတဗ္ဗော- ပေးအပ်၏။

၁၅၂။ ပဋိဟညတိ (ပတိ+ဟညတိ) > ညှင်းဆဲအပ်၏။

၁၅၃။ ပစ္စန္ဓိမေသု (ပတိ+အန္တိမေသု) > ပစ္စန္ဓိမေသု- အစွန်အဖျားဖြစ်ကုန်သော၊ ဇနပဒေသု- ဇနပုဒ်တို့၌။

၁၅၄။ ပုထုဇ္ဇနော (ပုထ+ဇ္ဇနော) > အရိယာတို့မှ အသီးအခြားဖြစ်သောသူ (ပုထုဇဉ်)။

၁၅၅။ ပုထုဘူတံ (ပုထ+ဘူတံ) > များစွာဖြစ်၍ဖြစ်သည်။

၁၅၆။ မနုဉ် (မနော+အညံ) > စိတ်ကိုလွန်စွာနှစ်သက်စေတတ်သောအာရုံ။

၁၅၇။ ဩနဒ္ဓါ (အဝ+နဒ္ဓါ) > အန္တကာရေန- အမှိုက်မှောင်သည်၊ အဝ နဒ္ဓါ- မြေးယုက်အပ်ကုန်၏။

၁၅၈။ အဝသုဿတု > မေ- ငါ၏၊ သရီရေ- ကိုယ်၌၊ မံသလောဟိတံ- အသားအသွေးသည်၊ အဝသုဿတု-

ခန်းခြောက်ပါစေ။ (အဝ ကို ဩ ပြုသင့်သော်လည်း ကွစိတားမြစ်ထား)

၁၅၉။ ပါပနံ (ပ+အာပနံ) > အပြားအားဖြင့်ရောက်ခြင်း။

၁၆၀။ ပရာယဏံ (ပရံ+အယနံ, ပရာ+အယနံ, ပရ+အာယနံ) > လဲလျောင်းမှီခိုရာ။

၁၆၁။ ဥပါယနံ (ဥပ+အာယနံ, ဥပ+အယနံ) > ကပ်၍ဆောင်ခြင်း။

၁၆၂။ ဥပါဟနံ (ဥပ+အာဟနံ) > ဖိနပ်။

၁၆၃။ နှာယောဂေါ (နိ+အာယောဂေါ) > အမြဲမပြတ်လွန်စွာအားထုတ်ခြင်း။

၁၆၄။ နိရူပမိ (နိ+ဥပမိ) > ဥပမိမရှိရာနိဗ္ဗာန်။

၁၆၅။ အနုဗောဓော (အနု+ဗောဓော) > လျော်စွာသိခြင်း။

၁၆၆။ ဒုဂ္ဂပသန္တံ (ဒု+ဥပသန္တံ) > မကောင်းသဖြင့်ငြိမ်သက်သည်။

၁၆၇။ သုဂ္ဂပသန္တံ (သု+ဥပသန္တံ) > ကောင်းစွာငြိမ်သက်သည်။

၁၆၈။ ဒွါလယော (ဒု+အာလယော) > မကောင်းသောတည်ရာ။

၁၆၉။ သွာလယော (သု+အာလယော) > ကောင်းသောတည်ရာ။

၁၇၀။ ဒုရာချာတံ (ဒု+အာချာတံ) > မကောင်းသဖြင့်ဆိုအပ်သည်။

၁၇၁။ သွာချာတော (သု+အာချာတော) > ကောင်းစွာဆိုအပ်ပြီ။

၁၇၂။ ဥဒီရိတံ (ဥ+ဤရိတံ) > အလွန်ဆိုအပ်သည်။

၁၇၃။ သမုဒ္ဒိဋ္ဌံ (သံ+ဥဒ္ဒိဋ္ဌံ) > ကောင်းစွာပြအပ်သည်။

၁၇၄။ ဝိယဂ္ဂံ (ဝိ+အဂ္ဂံ) > အထူးသဖြင့်မြတ်သည်။

၁၇၅။ ဝိဇ္ဇဂ္ဂံ (ဝိ+အဓိ+အဂ္ဂံ) > အထူးသဖြင့်လွန်မြတ်သည်။

၁၇၆။ ဗျဂ္ဂံ (ဝိ+အဂ္ဂံ) > အထူးသဖြင့်မြတ်သည်။

၁၇၇။ အဝယာဂမနံ (အဝ+အာဂမနံ) > မကောင်းသဖြင့်လာခြင်း။

၁၇၈။ အန္ဓေတိ (အနု+ဇေတိ) > အစဉ်လိုက်၏။

၁၇၉။ အနုပဿာတော (အနု+ဥပဿာတော) > ညှင်းဆဲအပ်၏။ (အနု+ဥပဿာတော- အစဉ်ကပ်၍ညှင်းဆဲခြင်း)

၁၈၀။ အနုစ္ဆရိယံ (အနု+အစ္ဆရိယံ) > မအံ့ဩလောက်သေး။ (အနု+အစ္ဆရိယံ- အဖန်ဖန်အံ့ဩအပ်၏။)

၁၈၁။ ပရိယေသနာ (ပရိ+သေနာ) > ရှာမှီးခြင်း။

၁၈၂။ ပရာမာသော (ပရ+အာမာသော) > မှားသောအားဖြင့်သုံးသပ်ခြင်း။

၁၈၃။ ပရိဂ္ဂဟော (ပရိ+ဂဟော) > သိမ်းဆည်းခြင်း။

၁၈၄။ ပဂ္ဂဟော (ပ+ဂဟော) > ချီးမြှောက်ခြင်း။

၁၈၅။ ပက္ကမော (ပ+ကမော) > ဖဲသွားခြင်း။

၁၈၆။ ပရက္ကမော (ပရာ+ကမော) > လုံ့လပြုခြင်း။

၁၈၇။ နိက္ကမော (နိ+ကမော) > ထွက်သွားခြင်း။

၁၈၈။ နိက္ကသာဝေါ (နိ+ကသာဝေါ) > ကိလေသာဖန်ရည်မရှိသူ။

၁၈၉။ နိလ္လယနံ (နိ+လယနံ) > ပုန်းအောင်းခြင်း။

၁၉၀။ ဒုလ္လယနံ (ဒု+လယနံ) > မကောင်းသဖြင့်ပုန်းအောင်းခြင်း။

၁၉၁။ ဒုတ္တိက္ခံ (ဒု+ဘိက္ခံ) > ရခဲသောထမင်းရှိသည်။

၁၉၂။ ဒုဗ္ဗတ္တိ (ဒု+ဗုတ္တိ) > မကောင်းသဖြင့်ဆိုအပ်သည်။

၁၉၃။ သဒ္ဓိဋ္ဌိ (သံ+ဒိဋ္ဌိ) > ကောင်းစွာမြင်အပ်သည်။

၁၉၄။ ဒုဂ္ဂဟော (ဒု+ဂဟော) > မကောင်းသဖြင့်ယူခြင်း။

၁၉၅။ ဝိဂ္ဂဟော (ဝိ+ဂဟော) > အထူးသဖြင့်ယူခြင်း။

၁၉၆။ နိဂ္ဂတော (နိ+ဂတော) > ထွက်သွားခြင်း။

၁၉၇။ အဘိက္ကမော (အဘိ+ကမော) > ရှေ့သို့တက်ခြင်း။

၁၉၈။ ပဋိက္ကမော (ပတိ+ကမော) > နောက်သို့ဆုတ်ခြင်း။

၁၉၉။ ကာသာဝမရဟတိ (ကာသာဝံ+အရဟတိ) > သော- ထိုသူသည်၊ ဝေ- စင်စစ်၊ ကာသာဝံ

(ဖန်ရည်စွန်းသောအဝတ်) သင်္ကန်းကို၊ အရဟတိ- ထိုက်၏။

၂၀၀။ ဂုဒိက္ခတိ (ဥဒိက္ခတိ) > မိဂီ- သမင်မသည်၊ ဘန္တု- တုန်လှုပ်လျက်၊ ဥဒိက္ခတိ- ကြည့်၏။

၂၀၁။ ပုလ္လိဂံ > ပုံ+လိဂံ - ပုလ္လိန်ကို။

ရဲမင်းသူ (ဓမ္မမာဏဝ)